

Sygn. akt IV U 12/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Wojtczuk

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2016r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania W. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 14 grudnia 2015 r. (Nr (...))

w sprawie W. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu W. R. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2017 roku.

Sygn. akt IV U 12/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 grudnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 poz. 748), odmówił W. R. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, wskazując, że Komisja Lekarska w orzeczeniu z dnia 7 grudnia 2015r. nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył W. R., kwestionując wydaną decyzją i powołując się na posiadany uszczerbek na zdrowiu z powodu schorzenia kręgosłupa (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na przepisy prawa oraz argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-2v akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony W. R. posiadał uprawnienia do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 30 listopada 2015r. (decyzja z 30.01.2015r. o przyznaniu renty k.29 akt rentowych). Upřednio w dniu 29 października 2015r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy

na dalszy okres (wniosek k. 34 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika, który w orzeczeniu z 20 listopada 2015r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 20.11.2015r. k.35 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu od powyższego orzeczenia ubezpieczony został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 7 grudnia 2015r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.33 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej; orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 7.12.2015r. k.37 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 14 grudnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 14.12.2015r. k.38 akt rentowych).

W. R., ur. (...), posiada wykształcenie zawodowe, a przez cały okres zatrudnienia pracował jako pracownik fizyczny, w tym na stanowisku pomocnika budowlanego, szewca, sortowacza śmieci, pomocnika murarza (okoliczności bezsporne, a nadto: wyjaśnienia ubezpieczonego, k. 22 akt sprawy i dokumenty pracownicze zgromadzone w aktach rentowych).

U ubezpieczonego stwierdzono zaawansowaną chorobę zwyrodnieniowo-zniekształcającą i dyskopatyczną kręgosłupa piersiowego i lędźwiowego, stan po przebytej w 1980r. stabilizacji z powodu podwichnięcia kręgow (..)- (..) i po złamaniu kompresyjnym trzonu kręgu (...), kręgozmyk I stopnia na poziomie L3-L4, stenozę kanału kręgowego na poziomie (...)- (...) i L3-L4 z uciskiem na korzenie nerwowe, a także przewlekły zespół bólowy kręgosłupa piersiowego i lędźwiowego z niewydolną funkcją statyczno-dynamiczną (obecnie w okresie zaostrzenia z upośledzeniem funkcji ruchowej). W 1980r. ubezpieczony w wyniku upadku z wysokości przebył uraz kręgosłupa piersiowego ze złamaniem kompresyjnym trzonu (...) i podwichnięciem trzonów (...)- (...), leczony operacyjnie stabilizacją, w 1981r. – usunięto sprężyny. Wnioskodawca cierpi na zespół bólowy kręgosłupa Th/L-S, z trudem zmieniając pozycję ciała. Rozpoznane schorzenia naruszają sprawność organizmu ubezpieczonego w stopniu uzasadniającym przyznanie długotrwałej niezdolności do pracy zawodowej fizycznej zgodnej z kwalifikacjami badanego i dotychczas wykonywanej. Orzeczona częściowa niezdolność do pracy jest okresowa i trwa od 1 grudnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2017r. (opinia biegłych lekarzy neurologa i ortopedy, k. 7 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego W. R. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r. poz. 748) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy ubezpieczony po dniu 30 listopada 2015r. jest nadal osobą niezdolną do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłych lekarzy o specjalnościach odpowiadających schorzeniom ubezpieczonego. W sporządzonej opinii biegli lekarze neurolog i ortopeda po przeanalizowaniu dokumentacji medycznej, wyników badań neuroobrazowych kręgosłupa oraz oceniając aktualne badanie przedmiotowe układu ruchu wnioskodawcy stwierdzili naruszenie sprawności organizmu w stopniu uzasadniającym przyznanie długotrwałej częściowej niezdolności do pracy zawodowej fizycznej zgodnej z jego

kwalifikacjami i dotychczas wykonywanej, przy czym niezdolność ta jest okresowa i trwa od dnia 1 grudnia 2015r. do 31 grudnia 2017r. Przewlekłe dolegliwości bólowe kręgosłupa powodują, że wnioskodawca ma trudności ze zmianą pozycji ciała. Co więcej biegli zwrócili uwagę, że od czasu badania lekarskiego z dnia 1 grudnia 2014r., które było podstawą przyznania ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 30 listopada 2015r., stan zdrowia W. R. jest stabilny, a ze względu na zaawansowanie zmian kręgosłupowych brak jest możliwości istotnej poprawy funkcji statyczno-dynamicznej kręgosłupa.

Analizując opinię biegłych lekarzy neurologa i ortopedy, Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny dowód w sprawie, jest logiczna, spójna i należyście uzasadniona. Zastrzeżenia organu rentowego (k. 16 akt sprawy) nie podważyły zawartego w niej stanowiska biegłych. Nie zostały bowiem zgłoszone żadne merytoryczne uwagi do opinii, a jedynie ujęto ogólne spostrzeżenia co do braku stwierdzenia przez Lekarza Orzecznika i Komisję Lekarską objawów zespołu bólowego. Stanowi to wyłącznie polemikę z prawidłowy stanowiskiem biegłych lekarzy i nie mogło skutkować uwzględnieniem wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z nowego zespołu biegłych ortopedy i neurologa.

Całokształt okoliczności sprawy pozwala stwierdzić, że wnioskodawca po dniu 30 listopada 2015r. w dalszym ciągu spełnia wszystkie przesłanki do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określone w art. 57 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Za dowodem z opinii biegłych lekarzy neurologa i ortopedy Sąd uznał ubezpieczonego za częściowo niezdolnego do pracy od dnia 1 grudnia 2015r. do 31 grudnia 2017r.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc, zmieniono zaskarżoną decyzję i orzeczono jak w sentencji wyroku.